

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 19Csp/52/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1319205811
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tatiana Buchvaldová
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2020:1319205811.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III, sudkyňou JUDr. Tatianou Buchvaldovou v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154 zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanému: Z. X., nar. X.XX.XXXX, trvale bytom Sv. Cyrila a Metoda 858/44, Nová Dedinka, zastúpený Ing. Máriou Nízkou, bytom Sv. Cyrila a Metoda 858/44, Nová Dedinka o zaplatenie 721,21 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu **z a m i e t a**.
- II. Súd žalovanému voči žalobcovi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Návrhom na vydanie platobného rozkazu doručeného do elektronickej schránky súdu sa žalobca Všeobecná úverová banka, a.s. (VÚB, a.s.) Mlynské Nivy 1, Bratislava, IČO: 31 320 155 ako právny nástupca spoločnosti Consumer Finance Holding a.s., Hlavné námestie 12, Kežmarok, IČO: 35 923 130 voči žalovanému domáhal zaplatenia 721,21 eur s príslušenstvom titulom nesplatennej pôžičky, ako aj náhrady trov konania.

2. Pôvodný žalobca žalobu skutkovo a právne odôvodnil tým, že Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátený názov: VÚB, a.s., Mlynské nivy 1, Bratislava 829 90, IČO: 31 320 155, je právny nástupca spoločnosti Consumer Finance Holding a.s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130 z titulu zlúčenia uvedenej spoločnosti s VÚB, a.s. - uvedené vo výpise z OR OS Bratislava I, Oddiel: Sa, Vložka číslo 341/B. V zmysle Projektu rozdelenia zlúčením, spoločnosť VÚB a.s. ako právny nástupca pokračuje v prevádzkovaní tzv. ostatného podnikania zanikajúcej spoločnosti Consumer Finance Holding a.s., ktorým sa rozumejú všetky ostatné zložky podnikania zanikajúcej spoločnosti okrem TRIANGEL - splátkového predaja a leasingu QCar.

3. Žalobca a žalovaný uzatvorili spolu dňa 01.07.2013 zmluvu o pôžičke č. 6149997 / 0046632469 (evidenčné číslo zmluvy/ na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému pôžičku vo výške 4000 eur, ktorú mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 57 mesačných splátkach v sume 119,79 eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 6828,03 eur. Ku dňu podania žaloby na súd uhradil žalovaný z vyššie uvedenej zmluvy sumu 7134,80 eur.

4. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, žalobca v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia, listom z dňa 26.01.2017 ako Predžalobná upomienka, vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok, na čo poskytol žalovanému dodatočnú lehotu na plnenie viac než 30 dní. Súčasne žalobca žalovaného upozornil, že ak nedôjde aspoň k úhrade najstaršej omeškanej splátky, žalobca bude oprávnený úver zosplatiť. Žalovaný ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradil. Žalobca využil oprávnenie v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia a dňa 19.03.2017 úver zosplatiť, o čom bol žalovaný informovaný listom z dňa 29.03.2017 - „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Ku zosplateniu samotnému došlo až po márnom uplynutí dostatočne dlhej dodatočnej

lehoty na plnenie, a to vo vzťahu ku splátke splatnej bezprostredne pred zosplatnením. Splátka uvedená v Predžalobnej upomienke je len najstaršou omeškanou splátkou, táto však neurčuje začiatok plynutia premičacej lehoty. Neuhradením aspoň splátky uvedenej v Predžalobnej upomienke sa žalovaný dostal do omeškania viac než 3 mesiace, a teda súčasne žalobcovi vzniklo v zmysle §53 ods. 9 Občianskeho zákonníka oprávnenie vyhlásiť dlh za splatný v celom rozsahu naraz. Keďže ku zosplatneniu dlhu nedochádza automaticky priamo zo zákona, v zmysle zákonnej úpravy musel žalobca počkať na vznik potrebnej dĺžky omeškania dlžníka. Do dnešného dňa žalovaný dlžné splátky neuhradil. Právo žalobcu na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti upravuje čl. 12.4 zmluvných podmienok.

5. Celkový dlh žalovaného ku dňu podania návrhu predstavuje sumu 721,21 eur. Žalobca si týmto zároveň uplatňuje zákonné úroky z omeškania, a to od šiesteho dňa nasledujúceho po Oznamení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou, kde je obvyklá doba na doručenie najviac 5 dní. V zmysle čl. 15.2 zmluvných podmienok sa zásielka považuje za doručenú piatym dňom od podania na poštovú prepravu. Zmluvnú pokutu, evidovanú v priloženom Prehľade splátok a úhrad v stĺpci „Pokuta“ v sume 193,72 eur, si žalobca v tomto konaní neuplatňuje.

6. Ku dňu podania žalobného návrhu žalovaný uhradil sumu 7134,80 eur, ktoré sú riadnymi splátkami poskytnutého finančného plnenia. Uvedená suma je v Prehľade splátok a úhrad evidovaná v stĺpci „Úhrada“. Súčasťou pohľadávky žalobcu sú aj náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávky, ktoré si žalobca v tomto konaní uplatňuje vo výške 316,40 eur. Na základe vyššie uvedeného, celkovú výšku dlžnej sumy žalovaného ku dňu podania návrhu tvorí: Istina + Náklady na vymáhanie - Prijaté úhrady = Žalovaná suma 7539.61 eur + 316.4 Eur - 7134.8 Eur = 721.21 eur. Zmluvnú pokutu vo výške 193,72 eur si žalobca v tomto konaní neuplatňuje : zostatok - pokuta = žalovaná suma 914,93 eur - 193,72 eur = 721,21 eur.

7. Na preukázanie uvedených skutočností predložil žalobca súdu - notársku zápisnicu č. N 3283/2017 NZ 54215/2017 NCRIs 55029/2017 spísanú notárkou JUDr. Ľubicou Floriánovou dňa 11. 12. 2017, Žiadosť a Zmluvu o poskytnutie pôžičky zo dňa 01.07.2013 č. 6149997 / 0046632469, Predžalobnú upomienku zo dňa 26.01.2017 spolu s doručenkou, Oznamenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 29.03.2017, Prehľad splátok a úhrad, výpis z Obchodného registra vl. 341/B.

8. Súd vo veci vydal platobný rozkaz č.k. 19Csp/52/2019-36 zo dňa 13.11.2019, ktorý bol žalovanému doručený dňa 27.11.2019 a ktorý podal voči tomuto včas dňa 09.12.2019 riadne odôvodnený odpor.

9. Žalovaný v odpore a vo svojom vyjadrení doručenom súdu dňa 10.03.2020 nepoprel skutočnosť ohľadne uzatvorenia zmluvy o pôžičke a výšku poskytnutej pôžičky, ako aj skutočnosť, že sa dostal so splátkou za mesiac november 2016 do omeškania a následne sa stal dlh splatným v celom rozsahu naraz v celkovej 3362,23 eur. Spoločnosťou Intrum Justitia Slovakia s.r.o. mu však bolo listom zo dňa 31.05.2017 oznámené, že spoločnosť je poverená správou a vymáhaním splatnej peňažnej pohľadávky z titulu nesplateného úveru na základe zmluvy č. 6149997 a vyzvala ho k úhrade dlžnej sumy 3795,03 eur, teda o 432,80 eur vyššej ako pri zosplatnení úveru, do 7 dní od zaslania výzvy.

10. K dnešnému dňu zaplatil čiastku 7244,80 eur, ktorá pozostáva zo sumy 7134,80 eur a zaplatených splátok 30,00 eur dňa 18.09.2019, 30,00 eur dňa 09.10.2019 a 50,00 eur dňa 14.11.2019 čo potom predstavuje zaplatenie istiny 4000,00 eur a príslušenstva 3244,80 eur, teda viac o 81,12% nad poskytnutú pôžičku a o 416,77 eur viac nad čiastku 6828,03 eur, ktorú mal uhradiť podľa odôvodnenia návrhu žalobcu, bod 2. Vzhľadom na zlý zdravotný stav so spoločnosťou Intrum Justitia Slovakia s.r.o., sa dohodol, že bude splácať mesačné splátky po 30,00 eur, ktoré uhrádzal, avšak žalobca bez upovedomenia podal žalobu.

11. Odpor proti platobnému rozkazu odôvodnil tým, že Žiadosť a Zmluva o poskytnutie pôžičky č. 1020084, VS 6149997 neobsahuje obligatórne náležitosti v zmysle § 9 ods. 1 a § 9 ods. 2 písm. d), e), g) až i), l) a p) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, a to konkrétne nie je splnená náležitosť v zmysle § 9 ods. 1, keď Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí byť v záhlaví zreteľne označená názvom zmluvy, ktorý obsahuje slová „spotrebiteľský úver“ v príslušnom gramatickom tvare, nie je splnená náležitosť podľa 9 ods. 2 písmena d) doba trvania o spotrebiteľskom úvere, keď v Žiadosti a Zmluve o poskytnutie pôžičky (ďalej len „zmluva“) je nesprávne uvedený termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru ako 07/2019, pričom by mal byť uvedený presne dátumom, taktiež nie je splnená náležitosť podľa § 9 ods. 2 písmena i) výška, počet frekvencia splátok a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, keďže v zmluve je uvedená len celková výška splátky jednou sumou 118,80 eur a výška splátky bez poistenia 115,45 eur, výška splátky nie je členená na istinu, úroky, poplatky a iné príslušenstvo a v zmluve nie je uvedený dátum splatnosti jednotlivých splátok, taktiež je v zmluve ako celková čiastka pôžičky uvedená suma 8312,40 eur, ktorý údaj je nesprávny a klamlivý, keďže

výška pôžičky v danom prípade predstavovala čiastku 4000,00 eur, a potom je v zmluve nesprávne uvedený i údaj v zmysle 9 ods. 2 písm. e) celková výška a konkrétna mena spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie a v neposlednom rade podľa nesprávne uvedeného údaje celkovej čiastky pôžičky v sume 8312,40 eur je prekročená maximálna výška odplaty, keď podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka keď nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať, pričom odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov. V zmluve je uvedená RPMN 32%, fixná ročná úroková sadzba 32%, ak vychádzame zo Súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za I. štvrtrok 2013 (posledné zverejnené hodnoty NBS a MF SR ku dňu podpísania Zmluvy) a údajov zo zmluvy, kde celková čiastka pôžičky predstavuje hodnotu 8312,40 eur, potom priemerná ročná percentuálna miera nákladov pre spotrebiteľské úvery so splatnosťou od 5 do 10 rokov a výške nad 6500 Eur predstavovala dvojnásobok čím bola pri poskytnutej pôžičke prekročená 04,42 percentuálneho bodu.

12. Poukázal aj na nezrovnalosti odôvodnenia návrhu žalobcu v bode 2., keď podľa zmluvy o pôžičke mal splácať pôžičku v pravidelných 57 mesačných splátkach v sume 119,79 eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 6828,03 eur a uhradil som sumu 7244,80 eur, čiže o 416,77 eur viac, ako mal uhradiť. Podľa zmluvy o poskytnutí pôžičky mal uhradiť pôžičku v 72 mesačných splátkach, pričom splátka s poistením predstavovala výšku 118,80 eur a náklady spotrebiteľa predstavovali 4312,4 eur, t.j. a mal zaplatiť o 107,81% viac, ako si požičal, spolu 8312,40 eur, pri neprimerane vysokej RPMN 32%, čo predstavuje o 12,53 percentuálneho bodu vyššiu RPMN ako bola vyhlásená priemerná hodnota RPMN za I. štvrtrok 2013, t.j. 19,47%, resp. z celkovej výšky pôžičky 8312,4 eur, je RPMN prekročená o viac ako dvojnásobok, t.j. o 18,21 percentuálneho bodu vyššia ako priemerná RPMN pri novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za I. štvrtrok.

13. Na preukázanie svojich tvrdení predložil: Žiadosť a Zmluva o poskytnutie pôžičky, č. zmluvy 1020084, VS 6149997, Potvrdenie Žalobcu o uhradených splátkach k 31.08.2019, Potvrdenie o uhradenej splátke zo dňa 18.09.2019, Potvrdenie o uhradenej splátke zo dňa 09.10.2019, Potvrdenie o uhradenej splátke zo dňa 14.11.2019, Oznamenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, Súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 1. štvrtrok 2013, Výzvu spoločnosti Intrum Justitia Slovakia s.r.o. na úhradu dlhu, Prepúšťaciu správu z Kliniky stomatológie a maxiofaciálnej chirurgie Onkologického ústavu sv. Alžbety, histologický nález z Ústavu patológie SZU a OÚSA, Prepúšťaciu správu z Kliniky radiačnej onkológie SZU a OÚSA, Potvrdenie Sociálnej poisťovne, ústredie o invalidite, poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 70% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou, Potvrdenie Okresného úradu práce, sociálnych vecí a rodiny o vyhotovení preukazu fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím so sprievodcom.

14. Uznesením sp. zn. 19Csp/52/2019-116 zo dňa 23.06.2020 súd v zmysle § 80 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) na návrh pôvodného žalobcu doručenom súdu dňa 12.06.2020 pripustil, aby do konania na miesto žalobcu: Všeobecná úverová banka, a.s., skrátený názov: VÚB, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, Bratislava, IČO: 31 320 155 vstúpila spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, z dôvodu, že po začatí konania, zmluvou o postúpení pohľadávok žalobca ako postupca postúpil svoju pohľadávku ktorú mal voči žalovanému, a ktorá je predmetom tohto konania, obchodnej spoločnosti Intrum Slovakia s.r.o., ako postupníkovi. Zároveň bolo súdu doručené oznámenie o právnom zastupovaní nového žalobcu, súhlas nového žalobcu so vstupom do konania, oznámenie o postúpení pohľadávky žalovanému zo dňa 02.06.2020, ako aj identifikácia postúpenej pohľadávky, na ktorú sa zmluva o postúpení pohľadávok vzťahuje spolu s Rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017.

15. Súd vec prejednal a rozhodol na pojednávaní konanom dňa 06.10.2020 v neprítomnosti zástupcu žalobcu, ktorý svoju neúčast neospravedlnil a za prítomnosti žalovaného a jeho zástupcu. Súd na pojednávaní vyhlásil rozsudok, ktorým žalobu v celom rozsahu zamietol.

16. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi predloženými stranami sporu a označenými v bode č. 7 a č. 13 odôvodnenia tohto rozsudku a zistil nasledovný skutkový stav.

17. Právny predchodca žalobcu Consumer Finance Holding, a. s. (ktorý zanikol zlúčením a jeho práva a povinnosti prevzal podľa notárskej zápisnice č. N 3283/2017 NZ 54215/2017 NCRIs 55029/2017 žalobca) a žalovaný uzavreli dňa 01.07.2013 zmluvu o poskytnutí pôžičky č.6149997. Na jej základe bol žalovanému poskytnutý bezúčelový spotrebiteľský úver 4000 eur, celková čiastka 8312,40 eur, celkové náklady spotrebiteľa 4312,40 eur, sadzba poistenia 2,9 % vo výške 3,35 eur mesačne, pričom účastníci zmluvy si dojednali splácanie v 72 mesačných splátkach po 115,45 eur s fixnou ročnou úrokovou sadzbou 32 %, RPMN činí 32 %, priemerná hodnota RPMN 19,47 %, splátka s poistením 118,80 eur,

a termín konečnej splatnosti dňa 07.2019. Žalobca v žalobe doručenej súdu a správne namietané žalovaným tieto údaje uviedol nesprávne.

18. Z prehľadu splátok a úhrad mal súd preukázané, že žalovaný uhradil sumu 7244,80 eur.

19. Z listiny označenej ako „Predžalobná upomienka“ zo dňa 26.01.2017 doručenej žalovanému dňa 07.02.2017 podľa priloženej doručenky bolo preukázané tvrdenie žalobcu, že týmto listom spoločnosť právneho predchodcu žalobcu žalovaného s poukazom na zmluvu o pôžičke č. 6149997 ho vyzvala na bezodkladné zaplatenie dlžných splátok vo výške 598,95 eur a súčasne ho upozornila, že ak do 05.03.2017 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci november 2016, bude oprávnená celú pôžičku zosplatiť.

20. Z listiny označenej ako „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“ bez preukázania jej doručenia žalovanému mal súd preukázané tvrdenie žalobcu, že spoločnosť právneho predchodcu žalobcu z dôvodu nezaplatenia dlžných splátok pôžičky v stanovenej lehote žalovaného vyzvala na zaplatenie celého dlhu naraz vo výške 3362,23 eur avšak bez uvedenia lehoty na zaplatenie.

21. Podľa ust. § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

22. Ustanovením § 185 CSP bol zavedený princíp formálnej pravdy, ktorou sa rozumie to, že súd pri rozhodovaní vychádza výlučne z dôkazov, ktoré mu navrhli strany sporu. Proces dokazovania je teda v novej právnej úprave vybudovaný výlučne na princípe prejednávacom, princípe kontradiktórnosti konania, ako aj koncentračnej zásade. Súd má obmedzenú dôkaznú iniciatívu a táto sa v novej právnej úprave presúva na procesné strany. Na základe uvedeného preto hodnotenie dôkazov zo strany súdu má oporu vo vykonanom dokazovaní a musí byť v súlade so zásadami formálnej logiky. Preto súd pri posudzovaní skutkových tvrdení strán postupuje v súlade s ustanoveniami o prostriedkoch procesnej obrany a útoku s poukazom na § 181 ods. 4 CSP a v tejto súvislosti sa dôsledne uplatňuje princíp zodpovednosti strany sporu za vlastnú procesnú aktivitu alebo pasivitu a za riadne plnenie si svojich povinností v súvislosti s vedením súdneho konania, ako je zrejmé z ust. § 150 ods. 1 CSP podľa ktorého platí, že strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu a rovnako s poukazom na ust. § 151 a § 153 CSP. V kontradiktórnom procese majú byť nositeľmi procesnej aktivity sporové strany.

23. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia predmetnej zmluvy o úvere, tzn. ku dňu 01.07.2013 (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

24. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

25. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

26. Podľa § 2 písm. a/, b/ a d/ zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len "zákon o spotrebiteľských úveroch") na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti a zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

27. Vychádzajúc z cit. ust. Občianskeho zákonníka spotrebiteľská zmluva nie je osobitným zmluvným typom. Môže ňou byť ktorýkoľvek zmluvný typ upravený Obchodným zákonníkom, Občianskym zákonníkom, iným právnym predpisom alebo aj zákonom neupravená, tzn. nepomenovaná zmluva, ak sú splnené požiadavky kladené na subjekty zmluvy, tzn. ak stranami zmluvy sú dodávateľ a spotrebiteľ. Spotrebiteľskou zmluvou je teda vždy založený právny vzťah, ktorého účastníkom je spotrebiteľ.

28. Medzi stranami nebolo sporným a súd v konaní nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by vážnejšie spochybňovali, že zmluva o úvere uzavretá spoločnosťou Consumer Finance Holding a.s. a žalovaným dňa 01.07.2013 má charakter spotrebiteľskej zmluvy, a že žalovaný má v právnom vzťahu založenom touto zmluvou postavenie spotrebiteľa. Súd tu poukazuje na samotný obsah písomnej zmluvy, ktorá úver označuje ako „zmluva o poskytnutí pôžičky“ náklady na úver ako „celkové náklady spotrebiteľa“ a pod, ako aj na právnu argumentáciu oboch sporových strán opierajúcu sa o normy spotrebiteľského práva. Spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. pri uzatváraní zmluvy konala v rámci svojej podnikateľskej činnosti tak, ako vyplývala z obchodného registra. Súd len dodáva, že v danom prípade ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na ktorú sa vzťahuje zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných

úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“).

29. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 343/2018 Z.z. účinného od 05.12.2018 premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

30. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

31. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

32. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nespĺnenej splátky.

33. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

34. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

35. Premlčacou dobou sa rozumie doba, v ktorej musí byť právo vykonané, inak môžu nastať účinky premlčania stanovené v § 100 Občianskeho zákonníka. Podľa § 100 ods. 1 veta druhá Občianskeho zákonníka súd na premlčanie prihliadne len na námietku dlžníka. Citované ustanovenie § 54a Občianskeho zákonníka však obsahuje osobitnú právnu úpravu uplatňovania námietky premlčania pri nárokoch zo spotrebiteľských zmlúv, pri ktorých je súd povinný na premlčanie prihliadať vždy z úradnej povinnosti (ex offico). Podľa dôvodovej správy k zákonu č. 343/2018 Z.z. ktorým sa dopĺňa zákon č.40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov účinného od 05.12.2018, ktorým bolo ustanovenie § 54a do Občianskeho zákonníka zavedené: „Zavedenie osobitnej úpravy uplatňovania premlčaných nárokov zo spotrebiteľských zmlúv a ich zabezpečenia je reakciou na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. PL. ÚS 11/2016-60, zo dňa 7. februára 2018, v ktorom Ústavný súd Slovenskej republiky rozhodol, že ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov nie je v súlade s čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Inštitúty premlčania a preklúzie sú v zásade inštitútmi "jednoduchého práva", je však namieste používať ich po zohľadnení a vyvážení všetkých hodnôt, ktoré sú dotknuté. Je nesporné, že je prípustné, aby zákonodarca robil "sektorové výnimky" pri normovaní obsahu inštitútov súkromného práva s ohľadom na premlčanie či preklúziu, a pre určité typy právnych vzťahov nastavoval jednak rozdielne premlčacie doby (rozlišovanie medzi všeobecnou premlčacou dobou a osobitnými) alebo aj rozdielne právne následky pre nevykonanie práva v určitej dobe (preklúzia podľa § 504 Občianskeho zákonníka). Pri subjektívnych majetkových právach zo spotrebiteľskej zmluvy je opodstatnené, aby sa po uplynutí premlčacej doby tieto práva dostali "ex lege" do polohy naturálnych záväzkov. Predkladateľ je presvedčený, že po uplynutí premlčacej doby, najmä s ohľadom na súčasný stav trhovej ekonomiky, niet v zásade z pohľadu štátnej moci záujmu hodného ochrany na podpore vynucovania plnenia zo spotrebiteľskej zmluvy, ak sa právo niektorej zo strán premlčalo. Významom inštitútu premlčania nie je automatické oslobodenie dlžníka od plnenia záväzku. Základným cieľom navrhovanej právnej úpravy je vytvorenie priestoru na to, aby dlhy plynúce zo spotrebiteľských zmlúv boli vymáhané len v rozumnom a primeranom čase a dlžník nebol nútený prostriedkami s prvkami štátneho donútenia zaplatiť dlh, vo vzťahu ku ktorému uplynulo značné časové obdobie, v dôsledku čoho by mohla byť oslabená jeho pozícia (napr. nebude už disponovať dôkazmi). Právo plynúce zo spotrebiteľskej zmluvy sa uplynutím premlčacej doby tak ex lege dostáva do polohy naturálneho záväzku, ktoré je možné splniť dobrovoľne povinným subjektom, avšak toto právo nemožno vymáhať proti vôli povinného subjektu (dlžníka). V tomto prípade sa vylučuje kondikcia, t.j. v prípade dobrovoľného plnenia premlčaného dlhu dlžníkom sa prijaté plnenie nepovažuje za bezdôvodné obohatenie (§ 455 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Za vymáhanie premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy sa v tomto kontexte rozumie súdne konanie, exekučné konanie a rozhodcovské konanie. Nemožnosť vymáhania premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy zohľadňuje dynamickosť

spotrebiteľského prostredia a vedomie tohto rizika bude oprávnené motivovať veriteľov vymáhať svoje pohľadávky čo najskôr.“

36. Podľa dôvodovej správy k citovanému prechodnému ustanoveniu § 879v zákona č. 343/2018 Z.z.: „Na účely zachovania právnej istoty účastníkov spotrebiteľských zmluvných vzťahov sa navrhujú aj prechodné ustanovenia, v zmysle ktorých sa nová právna úprava nebude aplikovať vo vedených konaniach o vymoženie práva zo spotrebiteľskej zmluvy, t.j. v súdnom, exekučnom alebo rozhodcovskom konaní, ktoré boli začaté na základe návrhu na začatie konania podaného pred dňom účinnosti tohto zákona“.

37. Konanie v prejednávanej veci, predmetom ktorého je nárok žalobcu vyplývajúci zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, začalo na základe žaloby podanej na tunajší súd dňa 18.10.2019, tzn. za účinnosti zákona č. 343/2018 Z.z. Preto súd z úradnej povinnosti sa najprv zaoberal otázkou, či právo uplatnené žalobcom v konaní nie je premlčané.

38. Podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere strany v prejednávanej veci dohodli, že žalovaný bude svoj peňažný dlh plniť v splátkach. V prípade dohody o plnení peňažného dlhu v splátkach veriteľ môže od dlžníka žiadať vždy len splnenie príslušnej splátky, ktorá sa stane splatnou (zročnou) na základe dohody účastníkov alebo rozhodnutia súdu či uznania práva. Každá zo splátok pritom predstavuje samostatné plnenie. Preto podľa § 103 veta prvá Občianskeho zákonníka pre každú splátku trojročná premlčacia doba podľa § 101 Občianskeho zákonníka plyní samostatne.

39. Citované ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka umožňuje veriteľovi, aby sa s dlžníkom dohodol, že ak sa nesplní niektorá splátka, je oprávnený žiadať zaplatenie celej pohľadávky naraz (tzv. dojednanie o strate výhody splátok). Toto ustanovenie umožňuje veriteľovi vymáhať celý dlh, teda aj plnenie, ktoré by ešte nebolo splatné, pokiaľ by nepožiadal o zaplatenie celej pohľadávky. Ide o voľbu veriteľa, či po tom, čo sa dlžník dostal do omeškania, si bude vymáhať jednotlivé splátky alebo využije ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka a požiada o zaplatenie celej pohľadávky naraz. Závisí od veriteľa, či a kedy požiada o zaplatenie celej pohľadávky naraz. Tým však veriteľ určuje začiatok plynutia premlčacej doby. Trojročná premlčacia doba, pokiaľ ide o celú zosplatenú pohľadávku, podľa ustanovenia § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka začína plynúť odo dňa splatnosti omeškanej splátky. Ak veriteľ nevyužije svoje právo žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorých zo splátok naraz, celá pohľadávka sa nestane splatnou, pohľadávka je naďalej splatná v splátkach a premlčacia doba plyní samostatne pre jednotlivé splátky. Pokiaľ veriteľ právo žiadať zaplatenie celej pohľadávky naraz využije so značným časovým odstupom od splatnosti omeškanej splátky, vystavuje sa riziku, že časť premlčanej doby je v dôsledku jeho pasivity už konzumovaná. V takomto prípade veriteľ „vstupuje“ do premlčacej doby, ktorá už začala plynúť, a to nie len ohľadne uplatnenia práva na zaplatenie omeškanej splátky ale aj celého dlhu.

40. Citované ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upravuje osobitné podmienky splácania záväzkov zo spotrebiteľských zmlúv v splátkach. Podľa tohto ustanovenia dodávateľ môže uplatniť právo vyplývajúce z § 565 Občianskeho zákonníka, tzn. žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky (ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené) najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Toto právo však môže uplatniť iba za podmienky, že naň upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní. Z uvedeného vyplýva, že ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upravuje tzv. stratu výhody splátok v spotrebiteľských veciach osobitne oproti ostatným (nespotrebiteľským) veciam, a to tak, že právo na zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky veriteľ môže uplatniť až po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Teda, na rozdiel od všeobecnej právnej úpravy, nie okamžite po omeškani so zaplatením splátky, a navyše, na rozdiel od všeobecnej právnej úpravy, až keď upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

41. Citované ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka teda na rozdiel od všeobecnej úpravy stanovuje osobitne okamih a podmienky uplatnenia práva na zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie splátky v spotrebiteľských veciach. Toto ustanovenie a ani citované ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka však pritom osobitným spôsobom neupravujú začiatok plynutia premlčacej doby v prípade uplatnenia práva na zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie splátky v spotrebiteľských veciach, tzn. napríklad, že by premlčacia doba v týchto prípadoch začala plynúť napr. až tri mesiace od omeškania so zaplatením splátky a pod. Preto aj v spotrebiteľských veciach je pri posudzovaní začiatku plynutia premlčacej doby potrebné vychádzať z ustanovenia § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka, podľa ktorého premlčacia doba začne plynúť odo dňa splatnosti omeškanej splátky. Podľa § 103 je ustanovením kogentným. To znamená, že nie je možné sa od neho odkloniť. Premlčacia doba preto aj v spotrebiteľských veciach plyní od splatnosti splátky, kvôli ktorej sa plnenie celého dlhu žiada.

42. Vykonaným dokazovaním mal súd teda za preukázané, že právny predchodca žalobcu so žalovaným uzatvorili dňa 01.07.2013 zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Právny predchodca žalobcu bol obchodnou spoločnosťou, pričom jedným z predmetov jeho podnikania (činnosti) bolo poskytovanie úverov z vlastných peňažných zdrojov nebankovým spôsobom. Žalovaný pri uzatvorení a plnení zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Predmetná zmluva je preto v zmysle § 1 ods. 2 a § 2 písm. a), b) Zákona o spotrebiteľských úveroch ako aj § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka zmluvou spotrebiteľskou, konkrétne ide o spotrebiteľský úver.

43. Keďže sa jedná o spor zo spotrebiteľskej zmluvy, súd bol povinný z dôvodu aplikácie § 54a Občianskeho zákonníka prihliadať z úradnej povinnosti na premlčanie uplatneného nároku, a to aj bez toho, aby sa žalovaný premlčania dovoľával. Vymáhaním premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy sa rozumie súdne konanie, exekučné konanie a rozhodcovské konanie. Z dôvodu spotrebiteľského charakteru predmetného konania súd aplikoval vo vzťahu k uplatnenému nároku trojročnú premlčaciu dobu (§ 101 Občianskeho zákonníka).

44. V konaní nebolo sporným, že účastníci zmluvy si možnosť zosplatnenia úveru dohodli v bode 12.4 zmluvy o spotrebiteľskom úvere v prípade riadneho a včasného nesplácania úveru. Dodržaný bol aj postup podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Z predžalobnej upomienky zo dňa 26.01.2017 totiž vyplýva, že k zosplatneniu došlo pre nezaplatenie splátky splatnej v mesiaci 11/2016. K zosplatneniu úveru došlo následne listom z 29.03.2017, teda v lehote dlhšej ako 15 dní po upozornení na zosplatnenie úveru, čím bola dodržaná zákonná lehota v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Súd preto považoval vyhlásenie o predčasnej splatnosti úveru za platný a účinný právny úkon.

45. Na základe vykonaného dokazovania tak považoval súd za nesporné, že medzi zmluvnými stranami bolo dohodnuté splnenie dlhu v splátkach. Žalovaný poskytnutý úver riadne nesplácal, preto právny predchodca žalobcu pristúpil k zosplatneniu úveru (vyhlásil okamžitú splatnosť), k čomu bol podľa zmluvy oprávnený. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Takáto dohoda (možnosť veriteľa žiadať zaplatenie celej pohľadávky) je obsiahnutá v čl. 12.4 zmluvy. V prípade zosplatnenia celého dlhu, podľa § 103 druhá veta Občianskeho zákonníka začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Účelom ust. § 103 Občianskeho zákonníka je brániť tomu, aby veriteľ mohol otáľať s využitím práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka pri omeškaní dlžníka, resp. motivovať veriteľa k čo najskoršiemu vymáhaniu svojej pohľadávky. Preto premlčanie celého zvyšku dlhu nie je viazané na okamih využitia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka veriteľom, ale na okamih splatnosti tej splátky, kvôli ktorej toto právo využíva. V spotrebiteľských vzťahoch ustanovení § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka umožňuje uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka až po trojmesačnom omeškaní. V tejto časti je toto ustanovenie lex specialis k § 565 druhej vete Občianskeho zákonníka, podľa ktorého možno toto právo uplatniť len do splatnosti nasledujúcej splátky. Ak totiž pri pôžičke splácanej mesačnými splátkami musí uplynúť trojmesačné omeškanie s niektorou splátkou, za ten čas sa stanú splatné najmenej dve ďalšie splátky. V takom prípade by veriteľ z takejto spotrebiteľskej zmluvy nikdy nemohol uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka. To je však v rozpore s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktorý jasne hovorí, že toto právo uplatniť môže (avšak len za tam uvedených podmienok). Teda v prípade spotrebiteľskej zmluvy môže veriteľ uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka po uplynutí trojmesačného omeškania s niektorou splátkou bez ohľadu na to, že medzičasom boli zročné ďalšie splátky. To však nemá vplyv na plynutie premlčania. Ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka sa totiž nijako nenovalizovalo ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka, preto aj v prípade spotrebiteľských zmlúv platí, že premlčacia doba začína plynúť od zročnosti splátky, kvôli ktorej sa predčasné splatenie žiada (ktorá zosplatnenie vyvolala), nie od okamihu predčasného splatenia. Keďže § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka umožňuje predčasné splatenie uplatniť až po trojmesačnom omeškaní s niektorou splátkou, je práve táto splátka tou splátkou, „pre nesplnenie ktorej sa stane zročným celý dlh“ v zmysle § 103 Občianskeho zákonníka Preto od jej zročnosti (a nie až uplynutím troch mesiacov, resp. zosplatnením) plynie premlčacia doba v zmysle tohto ustanovenia.

46. Podľa § 103 vety druhej Občianskeho zákonníka pri zosplatnení úveru začína plynúť premlčacia doba nie od omeškania celej zosplatennej pohľadávky, a teda nie od momentu účinnosti zosplatnenia, ale od omeškania splátky, pre ktorú došlo k zosplatneniu. Súd preto zastáva názor, že malo by ísť o prvú omeškanú splátku, ktorá nebola uhradená, čo je logický dôsledok zásady upravenej v § 101 Občianskeho zákonníka spočívajúcej v tom, že relevantné je posúdenie toho, kedy sa právo mohlo vykonať prvýkrát. Zákonodarca totiž jasne v § 103 vete druhej Občianskeho zákonníka uviedol od kedy plynie premlčacia doba pri zosplatnení úveru, t.j. odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Účelom tohto ustanovenia je, aby veriteľ pri omeškaní dlžníka nebol pasívny a aby včas využil svoje právo

na zosplatnenie úveru. Premlčacia doba rozhodne neplynie od momentu účinnosti zosplatnenia úveru, keďže zákon nič také neuvádza. Právny záver o tom, že premlčacia doba podľa § 103 Občianskeho zákonníka pri zosplatnení úveru plynie už od omeškania prvej splátky vyplýva z viacerých súdnych rozhodnutí. Ide napr. o rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 22Co/161/2018 zo dňa 26.03.2019, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/26/2017 zo dňa 28.6.2018, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/95/2018 zo dňa 13.9.2018, Krajského súdu v Trnave sp. zn. 26Co/276/2017 zo dňa 23.10.2018, Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 27Co/315/2017 zo dňa 27.2.2018, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/34/2018 zo dňa 18.10.2018 alebo Krajského súdu v Trnave sp. zn. 26Co/176/2017 zo dňa 26.3.2018, Krajského súdu v Prešove zo dňa 22.10.2019 č.k. 3Co 115/2019-78, v rozsudkoch Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 27.02.2019 sp. zn. 41Co 3/2019 a zo dňa 01.07.2020 č.k. 41CoCsp 22/2020, rozsudku Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 20.2.2019 sp.zn. 5CoCsp 256, rozsudkoch Krajského súdu v Trnave zo dňa 25.01.2016 sp. zn. 23Co 35/2015, zo dňa 31.03.2020 č.k. 25Co 217/2019 a zo dňa 20.05.2020 č.k. 24Co 214/2019, rozsudkoch Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 27.02.2019 sp. zn. 27Co 29/2018 a zo dňa 18.1.2018 sp. zn. 19Co 42/2017, a v ďalších.

47. Z predžalobnej upomienky zo dňa 26.01.2017 vyplýva, že žalovaný mal nedoplatok na splátkach vo výške 598,95 eur, pričom mal byť v omeškaní so splátkou splatnou v mesiaci 11/2016. V danej veci súd považoval podľa predloženého Prehľadu splátok a úhrad (nesplatená splátka už za 06/16) za preukázané, že žalovaný prestal platiť splátky úveru v dohodnutej výške 118,80 eur mesačne už počnúc mesiacom jún 2016 a nie november 2016. Listom zo dňa 26.01.2017 žalobca v súlade s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka žalovaného vyzval na doplatenie dlžných splátok a zaplatenie čiastky 598,95 eur (3 mesačné splátky po 118,80 eur) do 05.03.2017, spolu s upozornením, že ak v stanovenej lehote neuhradí splátku splatnú v mesiaci november 2016 (20.10.2016), je oprávnená žiadať zaplatenie celého dlhu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere naraz. Následne z dôvodu nezaplatenia dlžnej splátky za mesiac november 2016 žalovaným celý dlh zosplatnil.

48. Vychádzajúc z ustanovenia § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka preto pre posúdenie začiatku plynutia premlčacej trojročnej doby v danej veci je rozhodný deň splatnosti omeškanej splátky, pre ktorú žalobca vyhlásila splatnosť celého dlhu. V danom prípade splatnosť celého dlhu nastala v dôsledku omeškania so splátkou splatnou dňa 20.06.2016. Preto deň nasledujúci po tomto dni, tzn. 21.06.2016, je potrebné považovať za deň, kedy začala plynúť v danej veci trojročná premlčacia doba. Posledný deň tejto trojročnej premlčacej doby, počas ktorej žalobca mohol uplatniť svoje práva zo spotrebiteľskej zmluvy, uplynul dňa 21.10.2019. Pokiaľ žalobca žalobu podal na súd dňa 18.11.2019 žalobu podal po uplynutí premlčacej doby.

49. Vzhľadom na uvedené skutkové a právne závery súd žalobu, ktorou si žalobca uplatnil právo zo spotrebiteľskej zmluvy, z dôvodu premlčania práva, na ktoré prihladal ex offa, v celom rozsahu zamietol pričom sa dôvodnou námietkou o neprimeranosti výšky RPMN už nezaoberal a v tejto časti dokazovanie nevykonával.

50. Podľa ust. § 151 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

51. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

52. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

53. Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

54. Nakoľko súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, rozhoduje o nároku na náhradu trov konania, pričom prizná nárok na náhradu trov konania strane v spore úspešnej, pre toto rozhodovanie je nevyhnutné primárne je ustáliť aké výdavky v priebehu konania v spore úspešnej strane vznikli, teda v akej výške vynaložila výdavky, pričom tieto výdavky strana musí aj reálne zaplatiť (napr. súdny poplatok, hotové výdavky), aby bolo možné vôbec uvažovať o existencii trov konania na konkrétnej procesnej strane, ktoré je povinná neúspešná strana nahradiť. Prvotne je teda potrebné, aby určité výdavky strana zaplatila (v zmysle § 252 CSP, každý platí výdavky, ktoré mu v konaní vzniknú) a následne, pokiaľ bude táto strana v spore úspešná, vzniká jej nárok na náhradu týchto ňou platených výdavkov (nepochybné za podmienok podľa § 151 CSP, t. j. preukázania, odôvodnenosti a účelnosti), o ktorej náhrade súd rozhoduje v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

55. Trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva. Nakoľko súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, rozhoduje o nároku na náhradu trov konania, pričom prizná nárok na náhradu trov konania strane

v spore úspešnej, pre toto rozhodovanie je nevyhnutné primárne je ustáliť aké výdavky v priebehu konania v spore úspešnej strane vznikli, teda v akej výške vynaložila výdavky, pričom tieto výdavky strana musí aj reálne zaplatiť (napr. hotové výdavky, trovy právneho zastúpenia a pod.), aby bolo možné vôbec uvažovať o existencii trov konania na konkrétnej procesnej strane, ktoré je povinná neúspešná strana nahradiť. Prvotne je teda potrebné, aby určité výdavky strana zaplatila (v zmysle CSP každý platí výdavky, ktoré mu v konaní vzniknú) a následne, pokiaľ bude táto strana v spore úspešná, vzniká jej nárok na náhradu týchto ňou platených výdavkov (za podmienok podľa CSP, t. j. preukázania, odôvodnenosti a účelnosti).

56. O náhrade trov konania súd v konaní rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Súd žalobu v celom rozsahu zamietol. Preto žalovanému prislúcha voči žalobcovi právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Žalovaný si však nárok na náhradu trov tohto konania neuplatnil.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).